

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 94)
z dnia 20 listopada 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 94)

20 listopada 2025 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem poseł **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2025 r. poz. 197 ze zm.) (BKSP-155-X-606/25);
- petycję w sprawie zmiany art. 7 ustawy z dnia 4 kwietnia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wyeliminowania nieprawidłowości w systemie wizowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2025 r. poz. 622) (BKSP-155-X-586/25);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) (BKSP-155-X-609/25);
- petycję w sprawie stosowania art. 139 Kodeksu postępowania administracyjnego przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności (BKSP-155-X-613/25);
- petycję w sprawie zmiany art. 7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz.U. z 2024 r. poz. 1564) (BKSP-155-X-592/25);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2024 r. poz. 390 ze zm.) (BKSP-155-X-594/25);
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz.U. z 2025 r. poz. 825 ze zm.) (BKSP-155-X-601/25);
- odpowiedź ministra finansów na dezyderat nr 112 w sprawie wprowadzenia mechanizmu 1,5% CIT dla organizacji pożytku publicznego;
- odpowiedź ministra finansów i gospodarki na dezyderat nr 113 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zwiększenia ochrony praw właścicieli lokali mieszkalnych;
- projekty dezyderatów:
 - w sprawie uregulowania stanu prawnego gruntów pod budynkami spółdzielni mieszkaniowych,
 - w sprawie zmiany uregulowań w zakresie postępowania o uzgodnienie płci,
 - w sprawie legalizacji posiadania marihuany na własny użytek,
 - w sprawie zmiany ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, zmiany ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym oraz uregulowania korzystania z kamer nasobnych przez funkcjonariuszy straży gminnych i pracowników ochrony fizycznej na dworcach kolejowych,
 - w sprawie zmiany przepisów dotyczących nakładania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia drogowe,
 - w sprawie poszerzenia katalogu osób uprawnionych do otrzymania dodatku dopełniającego,

- w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w zakresie zgłaszania wierzytelności,
- w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w zakresie zgłaszania wierzytelności,
- w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami,
- w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej,
- w sprawie uchylenia ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym,
- w sprawie zmiany art. 35 i art. 36 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym w zakresie przyznania osobom głuchym statusu mniejszości językowo-kulturowej,
- w sprawie zniesienia obowiązkowej matury z matematyki.

W posiedzeniu udział wzięli: **Iwona Kujawa** dyrektor Departamentu Zawodów Prawniczych Ministerstwa Sprawiedliwości, płk **Arkadiusz Gardzielik** zastępca dyrektora Departamentu Infrastruktury Ministerstwa Obrony Narodowej, **Anna Skowrońska-Kotra** zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Artur Kubaj** naczelnik Wydziału Kształtowania Ustroju Rolnego w Departamencie Nieruchomości i Infrastruktury Wsi Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Andrzej Wojtczak** naczelnik Wydziału Praw Lokatorów i Utrzymania Zasobów Mieszkaniowych w Departamencie Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Karolina Marzec-Franke** główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości, **Gabriel Szala** główny specjalista w Wydziale Prawa Ustroju Sądów, Trybunałów i Prokuratury w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Marzena Bober** radca w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów, **Dorota Bielawska** wicedyrektor Biura Ubezpieczeń Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz **Adam Ostrowski** ekspert do spraw legislacyjnych Związku Miast Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dzień dobry. Witam państwa bardzo serdecznie.

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Porządek dzisiejszego posiedzenia został lekko zmodyfikowany. Jeśli uda nam się zaakceptować prośby posłów, którzy mają cały czas inne obowiązki, to zaczęlibyśmy od punktu pierwszego. Potem będziemy rozpatrywać wszystkie pozostałe w kolejności. Punkty pana posła przewodniczącego Gorczycy i pana posła Jagły to będą punkty ostatnie. Mogę próbować odczytać ten porządek, ale to nie będzie łatwa sprawa. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to zaczynam od punktu piątego.

Jak ja się połapię w tym wszystkim, to cud boski, naprawdę.

Sprzeciwu nie słyszę, a więc zaczynamy.

W punkcie piątym, który jest punktem pierwszym, mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Pan poseł Piotr Polak, bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Bardzo dziękuję pani przewodniczącej, że mogę tę petycję przedstawić jako pierwszą.

Szanowna Komisjo, szanowni państwo, wraca temat, którym już się zajmowaliśmy w ubiegłym roku – mamy taką informację z Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji. Petycja jest praktycznie tylko zmodyfikowana nieznacznie. Rzecz dotyczy, szanowni państwo, tak jak

było powiedziane przez panią przewodniczącą, zmiany ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, czyli KRUS, konkretnie chodzi o dodanie do art. 38 nowych ustępów. Te ustępy są tutaj wyszczególnione. Jest ich cztery.

Rzecz dotyczy, jak czytamy w uzasadnieniu, wprowadzenia obowiązku rejestracji wszystkich umów dzierżawy – tak z tego wynika – zawartych w aspekcie dzierżawy gruntów rolnych użytkowanych rolniczo. Choć wydaje się, że to brzmienie powinno dotyczyć wszystkich tych, którzy dzierżawią grunty rolne – również ja jestem wydzierżawiającym, bo też jestem rolnikiem – to Fundacja Dobre Państwo, która składa tę petycję, nacisk kładzie głównie na grunty wydzierżawiane przez Kościół osobom, rolnikom, którzy wydzierżawiają od Kościoła głównie katolickiego grunt, nieruchomości rolne, które są później użytkowane rolniczo. W uzasadnieniu jest to szeroko omówione.

W mojej parafii akurat też tak się zdarza, też tak jest, że parafia jest właścicielem kilku hektarów dobrej ziemi i ta ziemia nie leży odłogiem. Jeszcze 30 lat wstecz moja parafia na przykład uprawiała taką ziemię. Teraz już jest wydzierżawiona rolnikowi, który użytkuje ją w taki sposób, w jaki powinien ją użytkować, czyli przeznaczają ją na produkcję rolną.

Jest postulat, żeby te wszystkie umowy dzierżawy były obowiązkowo rejestrowane. Tym ma się zająć samorząd terytorialny, zgłaszać to do KOWR, a minister właściwy ma wydać stosowne rozporządzenie, które by uszczegóławiało ten fakt w postaci cyfrowej ewidencji gruntów rolniczych. Proponowana jest jeszcze penalizacja, żeby wszyscy ci, co nie dopełnią tego obowiązku, podlegali odpowiedniej karze. To jest odwołanie się do wysokości kwoty za dzierżawę – takiej uśrednionej, wynikającej z danych publikowanych przez GUS.

Jest szerokie uzasadnienie, nawet bardzo szerokie, jak ma to w zwyczaju Fundacja Dobre Państwo. Według mnie to uzasadnienie to jest pomieszanie z poplątaniem, bo choć rzecz dotyczy wszystkich rolników, to nacisk jest położony na grunty, których właścicielem jest Kościół katolicki. Jest szeroko analizowane, jak to przebiegało w aspekcie historycznym, jak to było po odzyskaniu niepodległości w 1918 r., po I wojnie światowej. Jest również odniesienie do czasów współczesnych. Fundacja podkreśla, że przy obecnym rządzie jest powołany zespół do reformy Funduszu Kościelnego, którym miał kierować pan premier Władysław Kosiniak-Kamysz i który zbiera się rzadko.

Obrywa się też temu zespołowi. W uzasadnieniu bowiem czytamy: „Kłuje w oczy, że przywileje Kościoła katolickiego trwają w najlepsze i uparcie nie maleją, zaś obywatele niezmiennie czekają na zapowiadane zmiany”. Ja nie chcę się odnosić, na jakie zmiany czekają obywatele, bo to nie jest w tym momencie moja rola, ale jeśli, to nie tylko na takie, ale zdecydowanie inne.

Później jest odniesienie się do tego, że już minął ponad rok od przejęcia władzy itd. Odniesienie się do faktu, że odnośnie do działania wymiaru sprawiedliwości... Też nie chcę na ten temat mówić, bo to jest...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Panie pośle, jeśli mogę wejść panu w słowo, proszę wybaczyć, że sobie tak pozwalam, ale dokładnie tę samą petycję, to samo żądanie...

Poseł Piotr Polak (PiS):

Tak, było, było.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ta sama petycja była przedmiotem analizy w tej kadencji Sejmu. Ta petycja została bardzo precyzyjnie rozpatrzona przez naszą Komisję.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Ja chcę do tego wrócić i już konkluduję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jeśli pan pozwoli, to ja też skonkluduję.

Skoro zajmowaliśmy się dokładnie tą samą petycją, przeanalizowaliśmy ją bardzo precyzyjnie i postanowiliśmy nie uwzględniać żądania zawartego w tej petycji, to w świetle art. 12 ust. 1 ustawy o petycjach proponuję, abyśmy tę petycję zostawili bez rozpatrzenia.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Chcę jeszcze powiedzieć,

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Rozumiem, że wszyscy wiemy, o co chodzi.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Tylko że jeszcze, pani przewodnicząca, jedno słowo...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To jeszcze ostatnie zdanie.

Poseł Piotr Polak (PiS):

...na temat właśnie tych aspektów, które są podnoszone w tym uzasadnieniu, a które są w wielu wymiarach nieprawdziwe.

Tu chodzi o korzyści, które mogą mieć z tytułu bezumownego dzierżawienia gruntów rolnicy, którzy mogą korzystać z tego, że na przykład jest zwrot paliwa rolniczego, jeszcze są nawozy, środki ochrony roślin. Akurat z nawozów i środków ochrony roślin rolnicy nic nie mają, jeśli uprawiają takie dzierżawione grunty. Jest pytanie: Kto jest beneficjentem dopłat unijnych do produkcji rolnej – właściciel czy rolnik?

Otóż, szanowni państwo, obecnie prawo to reguluje w sposób jednoznaczny. Beneficjentem dopłat unijnych do produkcji rolniczej jest osoba, która dany grunt rolny uprawia i użytkuje. Powiem więcej, ta osoba nie musi mieć nawet umowy dzierżawy podpisanej z danym podmiotem, może to być dzierżawa ustna. Taka osoba składa wniosek do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, odpowiednio podając numery działek i powierzchnię użytkowanych gruntów, i na tej podstawie są wypłacane dopłaty bezpośrednie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jak na jedno zdanie, to ono jest mocno rozbudowane i na dodatek cały czas idziemy w tym samym kierunku.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Nie, bo ja tu chcę powiedzieć, że nie mają racji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Panie pośle, nieprawdziwych rzeczy nie warto powielać, naprawdę. Skoro petycja jest rozpatrzona...

Poseł Piotr Polak (PiS):

Właśnie, to dementujemy i też wnioskuję o nierozpatrywanie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję panu posłowi. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to tak sprawę zakończymy, pozostawiamy tę petycję bez rozpatrzenia. Dziękuję bardzo. Sprzeciwu nie słyszę. Dziękuję, uprzejmie.

Przechodzimy do kolejnego punktu.

Jeśli się nie pogubiłam, to jesteśmy w punkcie pierwszym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 7 ustawy z dnia 4 kwietnia 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wyeliminowania nieprawidłowości w systemie wizowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, dokładnie chodzi o usunięcie zapisu, który wprowadza obowiązek posiadania certyfikatu znajomości języka polskiego na poziomie B1 jako warunku korzystania z nauki w szkołach policealnych przez cudzoziemców.

Tak naprawdę zostało źle wskazane miejsce, gdzie to powinno się zmienić. To nie jest ustawa o systemie wizowym, ale w tej ustawie został wpisany podpunkt, gdzie w art. 165 Prawa oświatowego właśnie wprowadza się taki zapis. Intencją petytora było po prostu wykreślenie tego wprowadzonego zapisu, relatywnie niedawno przez Sejm zatwierdzonego. Petytor powołuje się na niezgodność z konstytucją oraz Europejską konwencją praw człowieka, jak również art. 2 protokołu nr 1, jeśli chodzi o prawo do edukacji. Swoje wnioski i uwagi składało bardzo wiele fundacji i stowarzyszeń.

Co jest ważne w raporcie NIK, na który bardzo często powoływano się, jeżeli chodzi o nieprawidłowości wizowe, edukacyjne... W ogóle 300-stronicowy raport NIK nie wspomina na ten

temat, że były jakiekolwiek nieprawidłowości. Zwrócono również uwagę na fakt, że system certyfikacji języka polskiego jest obecnie w stanie egzaminować około 20 tys. osób, a w Polsce przebywa 2,5 mln cudzoziemców. Bardzo często podkreślano w opiniach, że około 70% uczniów szkół policealnych to kobiety, w dużej mierze obywatelki Ukrainy oraz Białorusi, które uciekały przed wojną. Wprowadzenie obowiązku B1 zamknie im możliwość kształcenia zawodowego. Głosy bardzo wielu fundacji i stowarzyszeń zostały pominięte.

Co więcej, ze względu właśnie na te krytyczne opinie wobec przepisu będącego przedmiotem żądania argumentacja podnoszona zarówno w treści petycji, jak i w przytoczonych stanowiskach podmiotów biorących udział... Ekspertyza Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji wskazuje bardzo wiele podmiotów i nie walczy z uzasadnieniami, tylko wskazuje, że to są uzasadnienia jak najbardziej właściwe. Samo Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji wskazuje, że ocena wydaje się trafna i przemawia za podjęciem prac legislacyjnych zmierzających do realizacji postulatu zawartego w petycji.

Nie wiem, czy mamy Ministerstwo Edukacji Narodowej, bo przysłało...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Sorry, oczywiście, że mamy Ministerstwo Edukacji Narodowej, proszę pana posła, jeszcze go nie zlikwidowaliśmy. Pytanie, czy są przedstawiciele na sali. Rozumiem, że pan skończył, tak?

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Tak, dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

To w takim razie otwieram dyskusję. Przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej proszę o zabranie głosu. Ale jest stanowisko ministerstwa, tak? Jest na piśmie stanowisko ministerstwa.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Jeśli mogę?

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czy pan poseł się zapoznał i zechce nam powiedzieć dwa zdania na temat tego stanowiska?

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Tak, szanowna pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Szanowna pani przewodnicząca, rzeczywiście, jeśli chodzi o stanowisko, ja zajmowałem się tą sprawą, pisałem interpelacje na ten temat. Nie jedną, nie dwie i nie trzy, nawet zabierałem głos na ten temat zarówno w trakcie posiedzenia plenarnego Sejmu, jak i posiedzeń komisji i podkomisji.

To stanowisko jest prawie kalką z odpowiedzi na interpelację. Powiedziałbym, że nie jest do końca poprawne i łatwe do odrzucenia. Ma bardzo wiele takich rzeczy, które ogólnie są nieprawdziwe, m.in. nieprawdziwą informacją jest, że szkoła policealna jako szkoła ponadpodstawowa nie prowadzi kształcenia w zakresie języka polskiego. Nie prowadzi kształcenia ogólnego, ale kursy języka polskiego dla obcokrajowców jak najbardziej może. Również nieprawdziwą informacją jest to, co cytuję z opinii ministerstwa: „Obserwacje OKE i CKE oraz organów współpracujących dotyczyły w zasadzie wszystkich szkół policealnych kształcących dużą liczbę cudzoziemców. Z obserwacji wynikało, że komunikacja między zdającymi i członkami zespołów nadzorujących nie odbywała się w języku polskim z uwagi na bardzo słabą znajomość języka polskiego”. Nie ma ani jednego dokumentu, przynajmniej przedstawionego, który wskazywałby na to.

Natomiast sam przepis został uchwalony na podstawie błędnych założeń. Tak jak powiedziałem, raport NIK w ogóle nie wspomina na temat jakichkolwiek nadużyć, jeśli chodzi o wizy edukacyjne, bo sama afera była aferą wizową. MEN nie przedstawił ani jednak twardej danej, jeśli chodzi o potwierdzenie, że cudzoziemcy masowo nie radzili sobie językowo. Jeżeli chodzi o zdawalność egzaminów przez cudzoziemców, ona jest niemalże podobna. Jest chyba o 2% niższa niż zdawalność Polaków, ale tzw. przeżywalność edukacyjna, czyli osoby, które weszły

do systemu i ukończyły szkołę, w przypadku cudzoziemców jest wyższa. To jest tak, że cudzoziemcy muszą przejść przez cały etap edukacyjny – być na zajęciach i zaliczyć te zajęcia, żeby podejść do egzaminu zawodowego. Tak więc tutaj w ogóle nie było takich problemów. Cudzoziemcy częściej kończyli naukę niż Polacy.

Można już w tym momencie zauważyć negatywne skutki dla rynku pracy, one się jak najbardziej pogłębiają. Chodzi przede wszystkim o zawody medyczne, społeczne oraz usługi kosmetyczne. MEN błędnie twierdzi, tak jak powiedziałem, że szkoły nie mogą prowadzić kursów językowych, bo jak najbardziej mogą to robić. Obowiązek B1 nie jest proporcjonalny i nie wiadomo dlaczego wybrano B1. Może dlatego że żeby iść na studia, trzeba zdać na poziomie B2. Natomiast w szkołach policealnych kształci się zawodowo i poziom B1 jest opisem ogólnej znajomości języka, a nie zawodowej znajomości języka. Tak więc jeżeli występowałby problem przy egzaminach zawodowych, na pewno poziom B1 nie umożliwiłby większej zdawalności czy zrozumienia, bo na poziomie B1 nie robi się egzaminu, nie robi się słownictwa specjalistycznego w danym zawodzie.

Tak więc znam stanowisko MEN, bo MEN wielokrotnie wypowiadało się, że nie widzi podstaw. Dlatego miałbym sugestię, żebyśmy jako Komisja wyszli z projektem komisyjnym zmiany ze względu na to, że nie ma ani jednej przesłanki, która przemawiałaby za utrzymaniem tego, nie było ani jednej przesłanki, żeby wprowadzić ten zapis. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Widzę, że podobną opinię ma także nasz stały doradca pan Krzysztof Pater. Pan Krzysztof Pater proponuje w swojej szerokiej opinii szczegółowe pytania, które należałoby skierować do MEN. Tak jak pan poseł podkreślił, w opinii ministerstwa, które zostało przysłane do naszej Komisji, odpowiedzi na te pytania nie ma, a one są istotne. Jeśli można by było zaproponować... Być może pytania szczegółowe, które skierujemy do MEN, odpowiedź na te pytania czy rozważenie odpowiedzi na te pytania – być może podpowie to ministerstwu, że jednak jest przesłanka do tego, żeby te przepisy zmienić.

Jeśli pan poseł nie miałby nic przeciwko temu, to proponowałabym, żebyśmy najpierw wysłali dezyderat do Ministerstwa Edukacji Narodowej z tymi pytaniami, które są szczegółowymi pytaniami wskazanymi przez naszego stałego doradcę. Jeśli pan poseł zechce, to uwzględnimy także jeszcze jakieś pytania, które pan będzie miał do zadania. I po otrzymaniu odpowiedzi na dezyderat zdecydowalibyśmy, czy MEN podejmie tę pracę, czy nasza Komisja.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Pani przewodnicząca, jesteśmy w takim momencie, że kilka miesięcy nie będzie miało większego znaczenia, bo na pewno nie zdążymy przed rekrutacją na semestr zimowy. Warto by było zdążyć z rekrutacją na semestr letni. Dlatego myślę, że byłoby to dobrym pomysłem.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

To spróbujemy ponaciskać na MEN, może oni te regulacje zrobią sprawniej i szybciej, bo przecież mają do tego lepsze instrumenty niż my. Czyli tak wystosujemy dezyderat do Ministerstwa Edukacji Narodowej. Nie słyszę sprzeciwu. Dziękuję bardzo. Kończymy punkt pierwszy.

Ponieważ pan poseł Józefaciuk też dopominał się o zablokowanie jego petycji, to akurat tak się składa, że teraz byłaby petycja szósta. Mam nadzieję, że państwo też jakoś nad tym panują.

Rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Przepraszam, tak, dokładnie, przepraszam.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Ponieważ to jest inny resort, pan poseł jest jeszcze w edukacji, więc proszę wracać do nas i teraz samorząd gminny.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, petytorowi chodzi o dodanie do art. 23 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym brzmienia: „W celu umożliwienia kontaktu z radnym w Biuletynie Informacji Publicznej gminy zamieszcza się informacje o dyżurach radnych, adresach ich poczty elektronicznej oraz numerów telefonu”.

Taka petycja już była robiona w czerwcu 2024 r. Z analizy zrobionej przeze mnie, jak i przez Biuro Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji wynika, że tożsamość przedmiotowa, jak i podmiotowa jest dokładna z poprzednią petycją, która została zakończona i nie zawiera nowych faktów. Dlatego sugeruję na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o petycjach nie podejmować rozpatrzenia petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to takie stanowisko będzie stanowiskiem Komisji. Sprzeciwu nie słyszę, a więc zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o petycjach przedłożona petycja nie będzie rozpatrywana. Dziękuję bardzo.

Jak pan poseł tak bardzo chciał punkt siódmy, to proszę bardzo, teraz będzie punkt siódmy – rozpatrzenie petycji w sprawie stosowania art. 139 Kodeksu postępowania administracyjnego przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności. Bardzo proszę.

Poseł Marcin Józefaciuk (niez.):

Serdecznie dziękuję.

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chodzi o dodanie § 2 o treści: „W postępowaniach administracyjnych dotyczących przyznawania inwalidom świadczenia wspierającego treść art. 139 Kodeksu postępowania administracyjnego ma w pełni zastosowanie i jest ona w pełni obowiązująca bez żadnych wykluczeń i ograniczeń”.

Stosowanie art. 139 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie rozpatrywania sprawy przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności na skutek zakwestionowanej decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia nie oznacza, że zespół ten w żadnym wypadku nie będzie mógł wydać decyzji na niekorzyść strony składającej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Organ odwoławczy może pogorszyć sytuację strony odwołującej się, jeśli zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes społeczny. I to jest niezwykle ważne.

Natomiast w odniesieniu do postulatu sformułowanego przez wnoszącego petycję, aby wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności ponownie rozpatrujący sprawę był związany zakresem zaskarżenia, należy uznać, że nie jest ten pomysł do zaakceptowania, ponieważ stałby w sprzeczności z utrwalonym w doktrynie stanowiskiem dotyczącym roli organu odwoławczego. Wskazuje się, iż suma czynności uruchamiająca tok instancji nie ma jedynie charakteru zaskarżenia czy zażalenia, dotyczy dotychczasowej decyzji, ale jest wnioskiem o działanie merytoryczne. Składający odwołanie nie musi formułować konkretnych zarzutów wobec decyzji ani selekcjonować jej elementów treściowych. Organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ma, podobnie jak organ odwoławczy rozpatrujący wniesione odwołanie, obowiązek dokonania powtórnego, merytorycznego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy.

Cała petycja w ocenie eksperta do spraw legislacji w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji wydaje się niezasadna. I tak należy ocenić postulat tej zmiany.

Stosowanie art. 139 Kodeksu postępowania administracyjnego podczas ponownego rozpatrywania sprawy przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności oznacza, że zespół ten nie będzie mógł wydać decyzji na niekorzyść strony składającej wniosek o ponowne rozpatrzenie, chyba że zaskarżoną decyzją dokonano rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu społecznego. Jako niezasadne należy również uznać pozostałe szczegółowe postulaty wyrażone przez wnoszącego petycję, mówiące o tym, by podczas ponownego rozpatrywania sprawy wojewódzki zespół był związany zakresem zaskarżenia.

Moja rekomendacja to jest nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję, kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Anna Skowrońska-Kotra:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, nazywam się Anna Skowrońska-Kotra. Jestem zastępcą dyrektora w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Chciałabym przychylić się do wniosku pana posła.

Obecne brzmienie przepisu ustawy o rehabilitacji zawodowej wskazuje na stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego we wszystkich tych obszarach, które nie są specyficznie odmiennie uregulowane w ustawie o rehabilitacji. Przepis art. 139 k.p.a. jest więc stosowany w trakcie procedowania wniosków składanych do wojewódzkich zespołów i dodawanie tego przepisu stałoby troszeczkę w sprzeczności z zasadami budowy przepisów i powodowałoby pewien problem w stosowaniu. Zgodnie z zasadami legislacji w ustawie wskazuje się wyjątki od stosowania przepisów innych ustaw, a nie powtarza się z dodatkowym naciskiem o konieczności stosowania w pełnej rozciągłości tego wskazanego przepisu art. 139.

Jak najbardziej ta petycja nie powinna zostać uwzględniona. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Podpieramy się także ekspertyzą, którą wystawił nasz stały doradca, który jest specjalistą w tej dziedzinie. Bardzo dziękuję, pani dyrektor.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam rekomendację pana posła sprawozdawcy, by nie uwzględnić żądania zawartego w tej petycji. Nie słyszę sprzeciwu, a więc nie uwzględniamy żądania zawartego w tej petycji. Dziękuję bardzo.

Teraz spróbuję się zorientować, w którym jesteśmy punkcie. Czyli to już mamy. Czy pan czy pan poseł Robert Jagła jest gotów? Tak? Super, to wracamy do punktu drugiego. Potem punkt trzeci.

W punkcie drugim jest rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze. Bardzo pana proszę.

Poseł Robert Jagła (KO):

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, sformułowane w petycji żądanie dotyczy dodania do art. 7 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze ust. 3 o następującej treści: „Adwokat, podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych, korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariusza publicznego na zasadach określonych w Kodeksie karnym”.

W uzgodnieniu petycji odnotowano, że w praktyce orzeczniczej z uwagi na obowiązującą w polskim porządku prawnym zasadę *nullum crimen sine lege certa* adwokatom ciężko jest wyegzekwować procesowo tę ochronę z względu na brak wyraźnego odesłania w art. 7 – Prawa o adwokaturze do ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym. Tak dzieje się w szczególności w sprawach dotyczących naruszenia nietykalności i znieważeń związanych z wykonywaniem zawodu, w których adwokaci są odsyłani na drogę prywatnoskargową.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach.

Konkluzja. Po przeanalizowaniu petycji i przeanalizowaniu opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu nasuwają się następujące konkluzje. Petycja opiera się na prawidłowej diagnozie obowiązującego stanu prawnego w zakresie uregulowania statusu prawnego zawodu adwokata i wątpliwości związanych z zastosowaniem art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze. Przepis ten zapewnia adwokatowi (podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych) ochronę prawną podobną do sędziów i prokuratorów, którzy w myśl przepisów Kodeksu karnego są funkcjonariuszami publicznymi. W literaturze odnotowuje się, że z uwagi na obowiązywanie zasady *nullum crimen sine lege certa* nie można jednak przyjąć, iż adwokaci są *de lege lata* chronieni przez przepisy Kodeksu karnego penalizujące zachowania przeciwko funkcjonariuszom publicznym, co potwierdza zasadność przedmiotu żądania sformułowanego w petycji.

W dyskursie jest także prezentowany pogląd przeciwny. Z publicznie prezentowanych informacji wynika, że w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Kancelarii Senatu adwokat korzysta *de lege lata* z ochrony prawnej przewidzianych dla funkcjonariuszy publicznych. Przeprowadzona w ramach realizacji niniejszego zlecenia analiza orzecznictwa sądowego nie pozwoliła jednak na weryfikację zasadności tej tezy ani tezy stawianej przez podmiot wnoszący petycję.

Biorąc pod uwagę powyższe i uznając, że w dyskusji publicznej istnieje zgoda w zakresie uznania, iż adwokaci powinni podlegać ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych, należy rekomendować Komisji uwzględnienie żądania sformułowanego w petycji poprzez wniesienie projektu ustawy, tak aby przepisy jednoznacznie rozstrzygały przedmiotową kwestię. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że projektowane zmiany powinny uwzględnić regulacje dotyczące radców prawnych, których status prawny został przez ustawodawcę uregulowany w sposób zbliżony do adwokatów. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję, bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tym temacie? Ministerstwo? Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Zawodów Prawniczych Ministerstwa Sprawiedliwości Iwona Kujawa:

Dzień dobry. Iwona Kujawa, dyrektor Departamentu Zawodów Prawniczych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Co do zasady minister sprawiedliwości ma uprawnienia w stosunku do adwokatury tylko w tym zakresie, w jakim stanowi ustawa. My nie mamy wiedzy, czy ten przepis rzeczywiście nastęrcza jakieś problemy interpretacyjne. Niestety, nie ma nikogo z Naczelnej Rady Adwokackiej, aby nam to powiedział.

Natomiast ja zaznaczę dwie sprawy. To jest trzecia petycja o podobnej treści. Identyczna została wniesiona do komisji petycji w Senacie. Dokładnie 24 czerwca komisja petycji postanowiła nie występować z inicjatywą ustawodawczą dotyczącą zmiany tego przepisu. Natomiast jest jeszcze inna rzecz, która moim zdaniem jest tutaj ważniejsza, taka formalna. Mianowicie 16 października, czyli miesiąc temu, Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka przyjęła uchwałę, w której postanowiła wystąpić z inicjatywą ustawodawczą, obejmującą dość obszerną nowelizację ustawy – Prawo o adwokaturze.

Od wczoraj, nawet jest druk sejmowy nr 1962... Niewątpliwie niebawem będzie mieć miejsce już szczegółowe procedowanie tego projektu. Ten projekt de facto został przygotowany przez Naczelną Radę Adwokacką i obejmuje wszystkie postulaty NRA i adwokatury, którą reprezentuje Naczelna Rada Adwokacka. Nie zawiera jednak propozycji zmiany art. 7. Wydaje mi się, że gdyby taka zmiana miała być przyjęta, nawet patrząc na to stanowisko, które przed chwilą pan poseł prezentował, to wydaje się, że lepszym miejscem jest właśnie dołączenie dyskusji na temat potrzeby zmiany art. 7 na forum Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, w której toczyć się będą te prace.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę, nie słyszę.

Panie pośle, myślę, że to jest bardzo dobra odpowiedź. Zamiast kombinować tutaj samodzielnie, jako nasza Komisja, próbować coś z tego zrobić... Generalnie patrzę na ekspertyzy, one faktycznie mają argumenty za, mają argumenty przeciw, ale niech specjaliści na ten temat się wypowiedzą. Proponowałabym, żebyśmy tę petycję przesłali do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, skoro temat czy materia będzie tam analizowana. Niech aspekt podniesiony przez autora petycji zostanie rozpatrzony. Myślę, że to będzie zdecydowanie lepsze.

Posel Robert Jagła (KO):

Oczywiście, też mam takie zdanie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Przesyłamy petycję do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Bardzo dziękuję, pani dyrektor. Dziękuję uprzejmie.

Kolejna petycja, którą także pan poseł Jagła nam obiecał zreferować, to jest petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze. Bardzo proszę.

Posel Robert Jagła (KO):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu „odpolitycznienie i odpartyjnienie stanowiska Prokuratora Generalnego”.

Zgłaszający petycję nie formułuje wprost treści postulowanych przez siebie przepisów, wskazuje natomiast na trzy założenia, na których powinna się opierać regulacja ustawowa. Po pierwsze, chodzi o rozdzielenie stanowiska prokuratora generalnego i ministra sprawiedliwości, po drugie, o wybór prokuratora generalnego w sposób rzetelny i niezależny od władzy wykonawczej, na przykład przez Krajową Radę Prokuratury, a po trzecie, o likwidację stanowiska prokuratora krajowego na rzecz prokuratora generalnego.

Stwierdzić więc należy, że przedmiotem analizowanej petycji jest żądanie zmian w obowiązującym prawie oraz podjęcie działania prowadzącego do realizacji tego żądania, czyli wniesienie

do marszałka Sejmu odpowiedniego projektu ustawy. Przyjąć oczywiście należy, że zmiana w obowiązującym prawie polegać może w sensie techniczno-prawnym na nowelizacji treści obowiązującej ustawy.

Z treści petycji nie wynika, że zawarte w niej żądanie dotyczy podmiotu składającego petycję. Chodzi w niej o sprawę z zakresu życia zbiorowego oraz realizację wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego. Autor petycji zwraca przede wszystkim uwagę, że na skutek obowiązującej regulacji ustawowej dochodzi do negatywnej konsekwencji, zbyt dużego wpływu ministra sprawiedliwości na prokuraturę i pogłębienia się niektórych szkodliwych zjawisk, które są elementem kryzysu konstytucyjnego.

Wobec tego przyjąć należy, że petycja odpowiada treści art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia również wymogi formalne.

Kwestie, które ekspert uznaje za istotne w związku z petycją... Postulaty zawarte w analizowanej petycji mają charakter dość ogólny i opierają się przede wszystkim na krytycznej ocenie obowiązujących rozwiązań ustawowych. Problem polega jednak na tym, że określenie właściwej struktury i pozycji szefa prokuratury wymaga uwzględnienia wielu okoliczności. Nawet jeśli uznać, że powinien on mieć niezależną pozycję, to nie może ona być nieograniczona. Nie wnikając w szczegóły, podkreślić trzeba, że całkowita niezależność prokuratury, a więc prokuratora generalnego od Rady Ministrów, stałaby w pewnej sprzeczności z art. 146 ust. 4 pkt 7 konstytucji, zgodnie z którym do zadań rządu należy zapewnienie bezpieczeństwa wewnętrznego państwa oraz porządku publicznego.

Należy też zaznaczyć, że status prokuratury jest uregulowany w sposób dość zróżnicowany w państwach europejskich i nie ma jednolitego wzoru, z którego można byłoby skorzystać w poszukiwaniu optymalnego modelu relacji. Przepraszam, autor petycji odwołuje się do rozwiązań obowiązujących w latach 2010–2016, kiedy prokurator generalny był powoływany przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa lub Krajowej Rady Prokuratury. Wspomina o ich przywróceniu. Jednak oznacza to sprzeczność z postulatem uniezależnienia procedury obsady tego stanowiska od władzy wykonawczej.

Nie chodzi przy tym tylko o to, że prezydent RP jest organem egzekutywy, ale przede wszystkim o to, że jego akt powołania prokuratora generalnego wymagałby dla swojej ważności kontrasygnaty prezesa Rady Ministrów. Biorąc pod uwagę aktualną sytuację polityczną, wprowadzenie wymogu współdziałania głowy państwa i premiera jest rozwiązaniem co najmniej ryzykownym. Zagadnienie sposobu powoływania szefa prokuratury nie jest więc wcale proste. Uwaga ta dotyczy tym bardziej statusu prokuratora generalnego, który istotnie nie powinien być organem politycznym i raczej pozostawać w separacji od partii politycznych. Należy jednocześnie podkreślić, że odpolitycznienie tej funkcji nie może faktycznie prowadzić do wyłączenia odpowiedzialności prawnej za podejmowane działania.

Nie rozwijając w tym miejscu innych zagadnień szczegółowych, stwierdzić więc należy, że realizacja postulatów sformułowanych w sposób ogólny w petycji wymagałaby w pierwszej kolejności podjęcia dość szeroko zakrojonej oceny, jakie konkretnie rozwiązania ustawowe przyczynią się w rzeczywistości do odpolitycznienia i odpartyjnienia stanowiska prokuratora generalnego. Nie ulega wątpliwości, że prosta realizacja trzech rozwiązań wskazanych w petycji poprzez powrót do regulacji z lat 2010–2016 nie stanowi właściwego rozwiązania problemu.

W związku z tym stwierdzić należy, że Komisja do Spraw Petycji faktycznie nie dysponuje instrumentami, które pozwalałyby jej proponować rozwiązanie skomplikowanych problemów prawnych. Analizowana petycja nie może być traktowana jako źródło optymalnej regulacji stanowiska prokuratora generalnego, jest bowiem zbyt ogólnikowa. Wobec skomplikowania zagadnienia statusu prokuratora generalnego oraz zaawansowanych prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw, regulującego problematykę, o której mowa w analizie petycji, wydaje się, że są podstawy do nieuwzględnienia przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Główny specjalista w Wydziale Prawa Ustroju Sądów, Trybunałów i Prokuratury w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości Gabriel Szala:

Dzień dobry. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, Gabriel Szala, Wydział Prawa Ustroju Sądów, Trybunałów i Prokuratury, Ministerstwo Sprawiedliwości.

Proszę państwa, Ministerstwo Sprawiedliwości stoi na stanowisko, aby państwo nie kontynuowali prac nad tą petycją z uwagi na to, że daleko zaawansowany legislacyjnie jest projekt UD95, o którym wspomina ekspert BEOS. Realizuje on wszystkie postulaty petycji, tak że nie ma sensu, żeby państwo się tym zajmowali. Myślę, że w ciągu kilkunastu tygodni ten projekt trafi do Sejmu.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję.

Pan dyrektor ocenił szansę naszej Komisji, ale absolutnie się z tym zgadzam. Jeśli prace nad rządowym projektem są zaawansowane, to jest pierwszy argument. Drugi argument jest taki, że Komisja do Spraw Petycji nie jest powołana do takich zmian. To są zmiany systemowe, bardzo poważne i nie w mocy naszej Komisji jest procedowanie nad takimi projektami.

Czyli jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to rekomendację pana posła sprawozdawcy, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w tej petycji, uznaję za jedyne możliwe rozwiązanie w tym punkcie. Sprzeciwu nie słyszałam, a więc nie uwzględniamy żądania zawartego w tej petycji. Dziękuję bardzo.

Została nam jeszcze jedna petycja do rozpatrzenia. To jest petycja z punktu czwartego w sprawie zmiany ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny. Petycję przedstawi pan przewodniczący Stanisław Gorczyca. Bardzo proszę.

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję.

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, na dzisiejszym posiedzeniu mam przyjemność, tak jak powiedziała pani przewodnicząca, przedstawić petycję w sprawie zmiany ustawy z 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny w zakresie wprowadzenia regulacji dotyczących wywłaszczenia nieruchomości na potrzeby bezpieczeństwa państwa.

Mam wrażenie, a właściwie pewność, że ta problematyka była już w przeszłości przedmiotem analizy przez naszą Komisję, czego dowodem jest chociażby rozpatrywana we wtorek odpowiedź ministra obrony narodowej na dezyderat w tej sprawie, przygotowany przez naszą Komisję. Oznacza to, że mamy do czynienia z kolejną petycją o podobnej problematyce.

Autor petycji postuluje dodanie do przedmiotowej ustawy działu XXVII, w którym miałyby znaleźć się regulacje odnoszące się do wywłaszczenia nieruchomości na cele związane z obronnością państwa. Oprócz kwestii proceduralnych propozycja zawiera ustalenie odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość w wysokości dwukrotnej wartości rynkowej oraz delegację do wydania przez prezesa Rady Ministrów szczegółowego aktu wykonawczego. Wykonawca zaznacza jednocześnie, że ostateczny kształt cytowanego przepisu powinien być dostosowany do innych obowiązujących ustaw oraz skorelowany z zapisami konstytucji w taki sposób, aby zachować spójność systemową.

Z opinii przygotowanej przez eksperta BEOS wynika, że w ramach obowiązującego prawa funkcjonują już regulacje szczegółowo określające zasady wywłaszczenia nieruchomości na szeroko rozumiane potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa. Chodzi tu przede wszystkim o ustawę o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r., która sankcjonuje przeprowadzenie wywłaszczenia, jeżeli cele publiczne nie mogą być zrealizowane w inny sposób niż przez pozbawienie lub ograniczenie prawa do nieruchomości. Wśród tych celów – obok wydzielania gruntów pod drogi, lotniska, linie kolejowe – znalazła się także budowa oraz utrzymanie obiektów i urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa.

We wspomnianej ustawie uregulowana została również kwestia odszkodowań za wywłaszczenie, za wywłaszczone grunty, m.in. poprzez możliwość przydzielenia nieruchomości zamiennej, oczywiście za zgodą właściciela gruntu będącego przedmiotem wywłaszczenia. Nie ma też zapisu zawierającego konkretną kwotę odszkodowania. Przepisy te precyzują, że ma to być odszkodowanie odpowiadające wartości nieruchomości, a w tej sprawie kluczowa pozostaje opinia rzeczoznawcy majątkowego. Ponadto art. 21 ust. 2 konstytucji uzależnia dopuszczalność wywłaszczenia od spełnienia przesłanki słusznego odszkodowania, a nie jak proponuje autor petycji – odszkodowania w wysokości dwukrotnej wartości rynkowej.

Ponadto można powiedzieć, że tak sformułowany postulat zdaniem eksperta opiniującego wykracza poza ramy konstytucyjne, stawiając jednocześnie interes jednostki nad interesem publicznym. Dlatego zarówno ekspert, jak i stały doradca Komisji rekomendują nie uwzględniać postulatów zawartych w petycji. Ja osobiście też ten pogląd podzielam.

Warto jednak w tym miejscu również przypomnieć o uchwalonej przez Sejm 25 czerwca br. ustawie o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie potrzeb obronności państwa oraz ustanowienia sfer ochronnych terenów zamkniętych, w których problematyka zawarta w analizowanej petycji także znajduje swoje odzwierciedlenie. Jest to jeszcze jeden argument za negatywnym rozpatrzeniem przedmiotowej petycji.

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Infrastruktury Ministerstwa Obrony Narodowej płk Arkadiusz Gardzielik:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, płk Arkadiusz Gardzielik, zastępca dyrektora Departamentu Infrastruktury.

Ja tylko pragnę potwierdzić, że mamy już regulacje, które w pełni realizują cele wyłączenia nieruchomości, nabywania nieruchomości na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa. Szczególną regulacją jest regulacja zawarta w ustawie z 25 lipca 2025 r. Ministerstwo Obrony Narodowej stoi na stanowisku nieuwzględnienia tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Autor petycji pewnie powinien być zadowolony, albowiem argumenty podniesione w jego petycji już były przeanalizowane i ustawa się tym zajęła. Czyli z tego powodu nie uwzględniamy żądania zawartego w treści tej petycji.

Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do rozpatrywania odpowiedzi ministrów. W punkcie ósmym mamy rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 112 w sprawie wprowadzenia mechanizmu 1,5% CIT dla organizacji pożytku publicznego.

Kto z państwa przedstawi nam tę odpowiedź? Bardzo proszę.

Radca w Departamencie Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów Marzena Bober:

Dzień dobry. Marzena Bober, Departament Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów.

Ministerstwo Finansów przede wszystkim chciało potwierdzić stanowisko zaprezentowane w odpowiedzi na dezyderat do tej petycji. Po przeanalizowaniu koncepcji dotyczącej wdrożenia w podatku CIT odpisu w wysokości 1,5% na rzecz OPP nie rekomendujemy jej wprowadzenia. Naszym zdaniem nie powinna być realizowana z uwagi na już istniejące rozwiązania w podatku CIT dla podatników CIT, którzy już w tym momencie mogą wspierać te organizacje. Ministerstwo Finansów nie planuje na ten moment przeprowadzania inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie.

Chcieliśmy zwrócić uwagę na to, że podatnicy CIT obecnie dysponują możliwością wspierania organizacji pożytku publicznego poprzez darowizny premiowane ulgą w podatku CIT. W podatku CIT limit ten wynosi 10% dochodu darczyńcy i jest o 4 punkty procentowe wyższy niż limit, który obecnie obowiązuje dla podatników PIT. Tam limit wynosi 6% dochodu podatnika. Zwracamy uwagę, że odpis 1,5%, który obecnie obowiązuje dla podatników PIT, jest uzasadniony, ponieważ dotyczy osób fizycznych, które mają niejednokrotnie trudności z obowiązkami podatkowymi. W przypadku podatników CIT brak podstaw do wprowadzania analogicznego mechanizmu podyktowany jest m.in. tym, że ci duzi podatnicy CIT korzystają z profesjonalnej obsługi księgowej, a wdrożenie tego mechanizmu byłoby kosztowne dla administracji skarbowej.

Ponadto zauważamy, o czym też pisaliśmy w odpowiedzi na dezyderat, że w rozliczeniu podatkowym CIT za 2023 r. na moment, kiedy sporządzaliśmy odpowiedź na ten dezyderat, mieliśmy dostęp do danych za 2023 r. z zeznań podatkowych, ale chcieliśmy podkreślić, że dane dotyczące zeznań za 2024 r. bardzo podobnie się kształtują. I tutaj, jeżeli chodzi o podatników CIT, którzy przekazali darowiznę na rzecz organizacji, to jest to około 6 tys. podatników CIT, co stanowi około 1% ogółu tych podatników. Przekazali oni darowiznę w łącznej wysokości około 1 mld zł. Biorąc pod uwagę fakt, jaki procent tych podatników przekazał tę darowiznę,

oceniamy, że w tym momencie już funkcjonuje tak jakby duża przestrzeń do powiększania możliwości dotowania tych organizacji przez podatników CIT.

Dodatkowo chcielibyśmy zwrócić uwagę, że ewentualne wprowadzenie tego mechanizmu w CIT oznaczałoby ubytek dochodów budżetu państwa z tytułu podatku CIT o około 1 mld zł. Jest to skutek obliczony w sytuacji, kiedy z tego rozwiązania skorzystałaby maksymalna liczba podatników CIT uprawnionych do przekazywania takich kwot.

Reasumując, nie chcielibyśmy, aby ta petycja miała jakiś dalszy ciąg, m.in. właśnie z uwagi na te ubytki w budżecie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję.

Faktycznie ta odpowiedź jest bardzo wyczerpująca i bardzo serdecznie za nią dziękuję. Ona nie tylko zawiera kompleksową ocenę sytuacji i argumenty za tym, żeby rozwiązania wskazanego w petycji nie powielać, ale także państwo bardzo precyzyjnie pokazujecie, jakie kwoty są kierowane już teraz. Mechanizmy, które dzisiaj funkcjonują, pozwalają na to, żeby organizacje pozarządowe wspierać. Zresztą państwo, włącznie z kwotami, o tym mówicie. To jest naprawdę imponujące i oby się rozwijało w takim kierunku.

Bardzo za tę odpowiedź dziękuję. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to proponuję, abyśmy odpowiedź przyjęli. Sprzeciwu nie słyszę. Dziękuję pięknie.

Radca w departamencie MF Marzena Bober:

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Poproszę teraz o odpowiedź na dezyderat nr 113. To jest odpowiedź ministra finansów i gospodarki na dezyderat skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zwiększania ochrony praw właścicieli lokali mieszkalnych.

Kto z państwa nam przedstawi tę odpowiedź? Bardzo proszę.

Naczelnik Wydziału Praw Lokatorów i Utrzymania Zasobów Mieszkaniowych w Departamencie Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii Andrzej Wojtczak:

Szanowna Komisjo, szanowni państwo, chciałbym potwierdzić stanowisko wskazane w odpowiedzi na dezyderat.

Może dodam tylko, że jest to odpowiedź przygotowana wspólnie z Ministerstwem Sprawiedliwości. Zważywszy, że jest ona dość obfita, szeroka, liczy chyba aż 8 stron, to może tylko po prostu na najważniejsze rzeczy zwrócić uwagę w tej odpowiedzi.

Przede wszystkim chciałbym podkreślić, że wymiar ochrony praw lokatorów, tak na dobrą sprawę już dzisiaj jest wyznaczony przez orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Za dużego marginesu zmian w tym kierunku raczej nie ma, ponieważ zawsze może się pojawić zarzut na temat naruszenia konstytucji.

Jeszcze chciałbym dodać w kontekście zarzutów stawianych przez autora petycji à propos tzw. dzikich lokatorów. Podnoszony jest w petycji zarzut, iż dzicy lokatorzy są chronieni przez ustawę o ochronie praw lokatorów na takich samych zasadach jak prawowici lokatorzy. Nie do końca jest to prawda. Mając na uwadze fakt, że ustawa o ochronie praw lokatorów w ogóle nie jest stosowana do tych dzikich lokatorów... Dzicy lokatorzy – mam na myśli oczywiście osoby, które zajęły lokal bez tytułu prawnego. Takie osoby mogą być eksmitowane z lokalu na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego, a ustawa o ochronie praw lokatorów w ogóle nie ma tutaj zastosowania.

A przede wszystkim w kontekście zarzutów stawianych właśnie à propos zbyt dużej ochrony praw lokatorów myślę, że warto zwrócić uwagę na fakt, iż prywatni właściciele lokali tak naprawdę mogą skorzystać z dwóch dedykowanych dla nich umów. Chodzi o umowę najmu okazjonalnego i umowę najmu instytucjonalnego. Są to umowy, które tak naprawdę w znacznym stopniu ograniczają prawa lokatorów i w dużej mierze wyrównują uprawnienia właścicieli i lokatorów. Nie do końca rozumiemy, dlaczego autor petycji z tych umów nie korzysta. Te umowy są skierowane do prywatnych właścicieli lokali, natomiast tzw. standardowa umowa najmu jest tak naprawdę skierowana do samorządów. One w dużo większym stopniu chronią prawa lokatorów, ponieważ pomoc mieszkańcom gminy, którzy mają problemy z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych, jest jednym z podstawowych zadań samorządów.

Mam nadzieję, że te wyjaśnienia w jakiś sposób wskażą, że jednak właściciele prywatnych mieszkań nie są aż tak pokrzywdzeni, jak jest to przedstawiane w petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Mam jeszcze prośbę, żeby się pan do protokołu przedstawił.

Naczelnik wydziału w departamencie MRiT Andrzej Wojtczak:

Przepraszam, zapomniałem. Andrzej Wojtczak, Departament Mieszkalnictwa, Ministerstwo Rozwoju i Technologii.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo panu dziękuję.

Faktycznie ta odpowiedź na nasz dezyderat, którą państwo skierowali do Komisji, jest wyczerpująca. Najważniejsze, co z tej odpowiedzi wynika, to jest uznanie, że aktualny stan prawny odzwierciedla stan równowagi pomiędzy różnymi wartościami wynikającymi wprost z konstytucji. Pan był uprzejmy o tym powiedzieć. Zmiany, które były dokonane w ostatnich latach – właśnie najem okazjonalny, instytucjonalny i umowy, które są do tego przygotowane – także są takim krokiem w kierunku umocnienia praw właścicieli mieszkań i ich ochrony przed nieuczciwym najemcami. Trzeba będzie pewnie tę sytuację monitorować, jak ona się na rynku rozwija.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że Komisja przyjmuje tę odpowiedź. Sprzeciwu nie słyszę. Bardzo panu dziękuję za zreferowanie tej odpowiedzi. Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, mamy jeszcze do rozpatrzenia projekty dezyderatów przygotowane przez naszą Komisję. Dezyderaty, które mamy do przyjęcia, dotyczą...

Pierwszy dezyderat był w sprawie uregulowania stanu prawnego gruntów pod budynkami spółdzielni mieszkaniowych. Referował tę petycję pan poseł Robert Warwas, który nie zgłosił uwag. Czy ktoś z państwa jakieś uwagi wnosi? Nie słyszę. Czyli projekt dezyderatu przyjmujemy.

Drugi był w sprawie zmiany uregulowań w zakresie postępowania o uzgodnienie płci. Tę petycję ja referowałam i bardzo proszę, abyście państwo zaakceptowali treść dezyderatu.

Trzeci dezyderat – w sprawie legalizacji posiadania marihuany na własny użytek. Pani poseł Izabela Bodnar już nie jest członkinią naszej Komisji, a więc przyjmujemy teksty dezyderatu i będziemy procedowali bez pani posłanki.

Czwarty dezyderat – w sprawie zmiany ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, zmiany ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym oraz uregulowania korzystania z kamer nasobnych przez funkcjonariuszy straży gminnych i pracowników ochrony fizycznej na dworcach kolejowych. Petycję referował pan poseł Stanisław Gorczyca.

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Pani przewodnicząca, właściwie projekt dezyderatu zawiera prośbę o kompleksową i systemową analizę zawartych w petycjach propozycji zmian przepisów oraz wskazanie, czy strona rządowa planuje wdrożenie prac legislacyjnych w omawianym zakresie. Ja osobiście właściwie do treści przedstawionego projektu nie mam żadnych uwag, bo to, o co prosiliśmy, jest.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli przyjmujemy projekt dezyderatu.

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Przyjmujemy, tak jest.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Piąty dezyderat – w sprawie zmiany przepisów dotyczących nakładania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia drogowe. Pan poseł Józefaciuk nie wniósł uwag, więc dezyderat przyjmujemy.

Szósty – w sprawie poszerzenia katalogu osób uprawnionych do otrzymania dodatku dopełniającego. Pan poseł Robert Warwas też nie zgłaszał żadnych uwag, w związku z tym przyjmujemy.

Dalej mamy dezyderat w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w zakresie zgłaszania wierzytelności. To też była kompetencja pana posła Warwasa i też uwag nie wniesiono.

Ósmy dezyderat – w sprawie zmiany art. 130a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Petycję referował pan poseł Józefaciuk i nie wniósł uwag, więc przyjmujemy.

Dziewiąty dezyderat – w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji w zakresie dostępności programów telewizyjnych dla osób z niepełnosprawnościami. Petycję referował pan poseł Robert Jagła.

Posel Robert Jagła (KO):

Akceptuję treść przygotowanego dezyderatu i proszę Komisję o przyjęcie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Nie słyszę sprzeciwu, a więc przyjmujemy.

Dziesiąty dezyderat – w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Petycję referował pan poseł Polak i nie wnosi żadnych uwag, więc przyjmujemy.

Kolejny dezyderat – w sprawie uchylecia ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o lekarzu sądowym. Uwag nie wniósł referent, pan poseł Józefaciuk, a więc przyjmujemy.

Do kolejnego dezyderatu – w sprawie zmiany art. 35 i art. 36 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw – pan poseł Józefaciuk również nie wniósł uwag i prosił o zaakceptowanie. Czyli akceptujemy.

Kolejny dezyderat – w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym w zakresie przyznania osobom głuchym statusu mniejszości językowo-kulturowej. Referował tę petycję pan poseł Józefaciuk, uwag nie wnosi. Słyszę, że państwo także nie, a więc przyjmujemy.

Ostatni dezyderat – w sprawie zniesienia obowiązkowej matury z matematyki. Petycję referowała pani poseł Bodnar. Uwag nie słyszę, a więc tekst dezyderatu przyjmujemy.

Bardzo dziękuję za tak dużą liczbę przygotowanych dezyderatów. To jest naprawdę ciężka praca. Dziękuję bardzo.

W ten sposób wyczerpaliśmy punkty posiedzenia. Co prawda bardzo dzisiaj dziwnie realizowane, ale wszystkie się zrealizowały.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję państwu za udział.